

Szakállas Zsolt

LANKADATLAN

Nincs információm

a gélről,

így a felbillent horizont kénytelen kényeztetni tudatlanságom.

Ágrólszakadt kohézióm vibrál a villanyokban,

parafrázisokkal nézek farkasszemet,

a csintalanság csimborasszója sűríti a lelátómat.

A polgárpukkasztók feltúrt gabonahalma, s a locsoló versikék hanyatt

dőlnek

/ széthasadt rögeim hezitálásától

Akik a sarut foldozzák, lángszórók korallerdeibe vonják

tisztes korú meszem;

a boszorkányos sminkkel kacarászó vakondtúrás fukar várszínházi

közönsége

pedig tapsol, egyre tapsol nekem,

a tüskés ligetek mélyén félbeharapott csali, hogy fölülmúlta tapló-

gombám előőrseit.

Nincs lehetőségem a polemizáló urak kezét szorongatni.

Hogy benntartsam a reakcióimat, evakuálom a páncélingeket.

Akik tömött, szürke vádlijaim metszetéből ragadják ki

a küszöbkeresők patrónusait,

azok télvíz idején a szent etüd oromdíszei.

értitek?

A kék adó itt az, hogy lecsavarhatják a füleket!

Szerezzük csak vissza a rablást, s páránk préselésre fog szomjazni.

Magyar Műhely, 2020/2.